

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.II.10.049/2011/4.szám

A Kúria a Független Rendőr Szakszervezet Jogsegélyszolgálat (ügyintéző ... jogtanácsos) által képviselt felperesnek a dr. ... jogtanácsos által képviselt Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőr-főkapitányság alperes ellen megbízási díj iránt a Nyíregyházi Munkaügyi Bíróságon 3.M.290/2009. szám alatt megindított és másodfokon a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 4.Mf.20.754/2010/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 4.Mf.20.754/2010/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A felperes hivatásos szolgálati viszonyban a ... Rendőrkapitányság ... Alosztályán engedélyügyi főelőadó beosztásban teljesített szolgálatot. Az alosztályvezető szóbeli utasítása alapján 2005-től ellátta az okmánykörözéssel kapcsolatos feladatokat, melyet a munkaköri leírása konkrétan nem nevesített.

A felperes szolgálati panasza elutasítását követően előterjesztett keresetében 2006. január 4-től 2007. november 15-ig terjedő időre a munkaköri leírásában nem szereplő munkák végzése ellenértékeként a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) 50. § (1) és (4) bekezdése alapján a havi illetményalap 50 %-ának megfelelő mértékű, összesen 414.000 forint megbízási díj megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

A Nyíregyházi Munkaügyi Bíróság 3.M.290/2009/8. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította.

A megállapított tényállás szerint az ... Alosztálynak 2003-tól kellett okmánykörözéssel kapcsolatos feladatokat ellátnia, mellyel kezdetben több személy foglalkozott, majd 2005-től a felperes felettése feladatátcsoportosítás folytán a felperes feladatává tette. Egy-egy okmánykörözés a számítógépes rendszer megfelelő működése esetén kb. negyedórás munkahelyi elfoglaltságot jelentett és munkanaponként egy-két órányi munkát vett igénybe. A munkaidő töredékrészét igénylő munka elvégzésére külön munkaerőt nem alkalmaztak.

A munkaügyi bíróság döntése meghozatalakor azt értékelte, hogy a felperes 2002. évi munkaköri leírásában szerepel, miszerint „köteles továbbá a kapitányságvezető által meghatározott feladatokat végrehajtani”, ezért miután az idegenrendészeti tevékenység kikerült a munkaköri feladatai közül, a közel annyi szolgálati időt igénylő perbeli okmánykörözési feladatok ellátásáért külön díjazásra nem jogosult, mert az utasítás alapján munkaköri feladatát képezte.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 4.Mf.20.754/2010/3. számú ítéletével a munkaügyi bíróság ítéletét helybenhagyta.

Jogi álláspontja a munkaügyi bírósággal egyezően az volt, hogy a megbízási díj törvényi feltételei a perbeli esetben nem álltak fenn.

A jogerős ítélet ellen a Hszt. 50. § (1) bekezdésének törvénysértő értelmezése miatt a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben annak hatályon kívül helyezését és keresete szerinti döntés hozatalát kérte.

Érvelése szerint a munkaköri leírások szokásosan tartalmazzák, hogy az érintett köteles ellátni a részletesen megjelölt feladatokon kívül mindazt, amit felettése utasít számára. Ugyanakkor a munkaköri leírásnak tükröznie kell az érintett szokásos, visszatérő, jellemző feladatait. Az egyéb feladatok köre nem lehet parttalan, a munkáltató nem gyakorolhatja visszaélésszerűen azt a jogát, hogy bármilyen egyéb feladatot is meghatároz a munkaköri leírás „gumiszabálya” alapján.

A felperes arra is hivatkozott, hogy nincs perbeli jelentősége annak, hogy a feladata némileg csökkent azáltal, hogy az idegenrendészeti tevékenysége megszűnt, mert automatizmusként nem léphetett a helyére az okmánykörözési feladatkör. Azt is sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság nem adta indokát annak, hogy

miért vált a munkaköri feladatává az okmánykörözés annak ellenére, hogy azt a munkaköri leírása nem tartalmazta és korábban ilyen feladatot nem látott el.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Hszt. 50. § (1) bekezdése szerint az ideiglenesen megüresedett szolgálati beosztás ellátásával, illetőleg a szolgálati beosztás ellátásában tartósan akadályozott személy helyettesítésével, továbbá a hivatásos állomány tagjának szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható.

Ugyanezen § (4) bekezdése értelmében, ha a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti beosztásának ellátása mellett végzi, a többlet szolgálatért az illetményalap 25-100 %-áig terjedő díjazásra jogosult.

Az eljárt bíróságok által levont jogkövetkeztetés, mely szerint a perbeli esetben a megbízás törvényi feltétele nem állt fenn, nem jogszabálysértő.

Az irányadó tényállás szerint a felperes 2005-től szóbeli utasítás alapján a szolgálati ideje töredék részében okmánykörözéssel kapcsolatos feladatokat is végzett. Az igazgatásrendészeti alosztályon ilyen feladatok ellátására szolgálati beosztás rendszeresítve nem volt, tehát az nem üresedett meg, ellátásában tartósan senki sem volt akadályozva, az utasítás alapján ellátandó feladatkör pedig az alperes helyes érvelése szerint illeszkedett a felperesi beosztás profiljába. Ennélfogva az a körülmény, hogy a felperes 2002 évi írásbeli munkaköri leírását nem konkretizálták, még nem zárja ki annak munkaköri feladattá történt minősítésének helyességét. Minthogy az új feladatkör megállapíthatóan más beosztáshoz nem tartozott, így az sem állítható megalapozottan, hogy a felperes szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkörnek minősült, hiszen azt a felperes ténylegesen nem az eredeti beosztásának ellátása mellett, hanem annak részeként látta el (Hszt.3. § (2) bekezdés, 68. § (1) bekezdés a) pont, 69. § (1) bekezdés).

Az előbbiekből következően adott esetben a munkáltató részéről mérlegelési jogkörben kizárólag munkaszervezési döntés született, amikor a munkaköri leírás általános rendelkezése kellő alapot

teremtett a szolgálati beosztáshoz tartozó feladatkör módosítására, annak ellátásáért többletszolgálat hiányában pedig megbízási díj nem jár.

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján - jogszabálysértés hiányában - hatályában fenntartotta.

A pernyertes alperesnek költségigénye nem volt, ezért ebben a kérdésben határozni nem kellett, míg a felülvizsgálati eljárás illetékét - a felperes munkavállalói költségkedvezményre tekintettel - a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2012. február 29.

Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. a tanács elnöke, Dr. Stark Marianna s.k. előadó bíró, Dr. Földényi Gyuláné s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

bírószági tisztviselő